

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: امروز در بسیاری از مجامع علمی این بحث مطرح است که احادیث و روایات مربوط به «حقایق نوری اهل بیت» و «طینت» که عمده آنها در بحارالانوار و اصول کافی آمده است و شما از جمله افرادی هستید که آثاری در اعتنا به این احادیث دارید، ضعیف بوده و مربوط به «غلات شیعه» است که از دوره ای به بعد بشکل متواتر بیان شده و از آنجا که غلات اهل غلو و اغراق درباره اهل بیت بودند، این روایات جعلی رو منتشر کردند. از جمله افرادی که این روایات رو مورد مناقشه قرار دادند شیخ مفید و سید مرتضی هستند. از طرفی دکتر سروش هم در این باره اشکالاتی آوردند که حتما شما مستحضر هستید. آقای طباطبائی هم در کتاب «مکتب در فرایند تکامل» تعریضاتی به غلات شیعه زده اند. ملاصدرا هم در شرح اصول کافی در باب احادیث طینت، سکوت کرده اند. و.... که البته قطعاً شما خیلی خیلی بیشتر از حقیر به این شبهات واقفید. سؤال بنده این است که با این همه هجمه معتنابه ای که در برابر این قبیل احادیث هست و همین‌طور ثقیل الفهم بودن آنها و شبهاتی که درباره جبر و اختیار به ذهن متبادر می‌کنند، چطور می‌توان به صحت آنها بشکل حصولی مطمئن شد و اساساً چه موضعی در مقابل این قبیل احادیث باید اتخاذ کنیم. معتقد بودن و نبودن آنها هر یک تبعات خاص خود را دارد. از بذل توجه شما متشکرم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- اگر صحت زیارت جامعه‌ی کبیره را بپذیریم، تمام مضامینی که در روایات مذکور هست در آن زیارت به صراحت مطرح شده ۲- اصلاً بحث سند روایات در میان نیست، عقل متوجه است که عالم بدون انسان کامل محقق نمی‌شود و لازمه‌ی انسان کامل چنین صفاتی است تا آنجا که شما در زیارت جامعه خطاب به اولیاء معصوم اظهار می‌دارید: «بکم فتح الله و بکم یختم» آیا مقامی بالاتر از این قابل تصور است؟ موفق باشید